

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว และเพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวของอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี โดยการสุ่มแบบโควตา (Quota Sampling) จำนวน 390 คน ทำการศึกษาในระหว่าง วันที่ 15 ธันวาคม 2550 ถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2551 ในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดปีใหม่ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวของอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบและการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงคุณภาพด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 390 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 66.00) อยู่ในช่วงอายุไม่เกิน 25 ปี (ร้อยละ 39.70) มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 52.60) เป็นนักเรียนหรือนักศึกษา (ร้อยละ 31.50) และกลุ่มอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 27.40) และมีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาท (ร้อยละ 43.30) เป็นกลุ่มที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล (ร้อยละ 56.70) ส่วนพฤติกรรมมาท่องเที่ยวพบว่า ช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว คือ วันหยุดเสาร์-อาทิตย์ (ร้อยละ 53.60) พักค้างคืน 1 คืน (ร้อยละ 66.90) เดินทางมาท่องเที่ยวครั้งแรก (ร้อยละ 60.00) เพื่อการพักผ่อน (ร้อยละ 71.60) สำหรับการประเมินระดับความพึงพอใจโดยรวมด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาด้านสินมรดกทางธรรมชาติและด้านสินมรดก

ที่มนุษย์สร้างขึ้นจากการประเมินความพึงพอใจโดยนักท่องเที่ยว พบว่า สินมรดกทางธรรมชาติ
 ในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
 (ค่าเฉลี่ย 3.68) และประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ
 มาก (ค่าเฉลี่ย 3.92) ทั้งนี้ สินมรดกทางธรรมชาติโดยรวมมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
 (ค่าเฉลี่ย 3.77) สำหรับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นความหลากหลายของรูปแบบ
 การท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.23) ประเด็นโครงสร้าง
 พื้นฐานของการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.65) ประเด็น
 โครงสร้างเหนือฐานรองมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.01) ประเด็น
 วิธีการดำรงชีวิตของประชาชนท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.29)
 ทั้งนี้ สินมรดกมนุษย์สร้างขึ้นโดยรวมมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (3.67) การศึกษา
 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากร
 การท่องเที่ยว วิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า เพศ อายุ
 อาชีพ รายได้ และภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากร การท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
 สินมรดกทางธรรมชาติและสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น การศึกษาปัจจัยด้านพฤติกรรมของ
 นักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว วิเคราะห์ด้วยสถิติ
 ทดสอบไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ช่วงเวลาที่เดินทาง ระยะเวลาที่พักค้างคืน
 จำนวนครั้งที่เคยเดินทางมา และวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมีความสัมพันธ์กับ
 ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติ และสินมรดกที่มนุษย์
 สร้างขึ้น ข้อเสนอแนะสำคัญจากการศึกษาครั้งนี้ คือ หน่วยงานภาครัฐโดยเฉพาะองค์กรปกครอง
 ท้องถิ่นควรเข้ามาดูแลควบคุมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้ ให้กลับคืนสู่สภาพ
 ความเป็นธรรมชาติที่สวยงาม และผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวควรร่วมกันดำเนินการจัด
 ระเบียบ โดยเฉพาะการจัดการภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความสวยงาม นอกจากนี้
 ขอเสนอแนะให้มีการสำรวจฐานข้อมูลเพื่อการท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี
 และการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงสถิตินักท่องเที่ยวโดยจัดเก็บเป็นเอกสารและสื่ออิเล็กทรอนิกส์
 เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวระดับท้องถิ่นต่อไป

The purpose of this study are to 1) study the satisfaction on tourism resource (natural tourism resource and man-made tourism resource), and 2) study the relationships between the Thai tourists' demographic and behavioral factors and satisfaction on tourism resource. The study also focused on Thai tourists traveling to Suanphueng District, Ratchaburi Province between December 15th, 2007 to February 16th, 2008 during weekend and New Year. The sample of study was 390 Thai tourists classified by gender, age range, educational level, career, salary range, occasion of visit, visiting times, nights of stay and objectives of traveling. The devices used in gathering data were questionnaire and statistical analysis including percentile, mean, standard deviation and chi-square. This study found that the majority of 390 respondents were male students and business owners, younger than 26 years old, Bachelor's Degree and whose income was lower than 15,000 Baht per month. Most of the tourist visited the place, stayed on night, with first time visit for relaxation purpose. The results of satisfaction on the tourism resource revealed that Thai tourists expectation on the issue of natural resource (means = 3.77) and the man-made tourism resource (means = 3.67) was high. The results of statistical tests studying the relationships between Thai tourists' demographic and behavioral factors and the satisfaction on tourism resource yielded with statistical significance at .05 level. It was founded that gender, age, career, income and the domicile of Thai tourists were related to satisfaction on the natural tourism resource sector and on the man-made tourism resource sector. The behavioral factors, occasion of visit, visiting times, nights of stay and objectives of traveling were related to satisfaction on natural tourism and man-made tourism resource. This research suggests that the government agencies involved, especially local administration organizations supervise and develop this natural resource for its recovery to an exquisite natural condition. Also, entrepreneurs of tourism business should jointly organize zoning, especially landscape management for future study. The tourism database and statistics should be gathered in hard copy and electronic formats to be used as a tool for local tourism strategy setting.